

[Holstein.]

forstaa, at en Mand saa godt kendt med de sønderjyske Forhold som det ærede Medlem Hr. A. Svensson kan paastaa. Jeg kunde forstaa, hvis det ærede Medlem vilde sige: Den Valutahjælp, som Sønderjylland i sin Tid fik, og som var ca. 25 Mill. Kr. i Guld-kroner — mere var det ikke, det var 45 Mill. Kr. direkte Hjælp og saa Rentehjælpen, i alt 58—59 Mill. Kr., med den daværende Kurs bliver det ca. 25 Mill. Guld-kroner direkte til det sønderjyske Erhvervsliv, til det, det ærede Medlem kaldte Kapitalspørgs-maalet i Sønderjylland —, burde suppleres, det var for lidt. Man at han vil gøre det nu under de nuværende økonomiske Forhold, forstaaer jeg ikke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be-handling

vedtoges uden Afstemning.

P. Mortensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3511; Fremsættelsen findes i Tidenden. Sp. 2977).

Sagens sattes til Behandling.

Andreasen (Næstved): Paa mit Partis Vegne vil jeg udtale vor Tilfredshed med dette Lovforslags Fremsættelse; og jeg ønsker i det hele taget at udtale min ufor-beholdne Anerkendelse af den Energi, der til Trods for, hvad der paastaas fra anden Side, af Regeringen er udfoldet for at imødegaa det Tryk, der som Følge af Krisen, hviler paa store Dele af den danske Befolkning.

Det foreliggende Lovforslag er kun en Videreførelse af det Forslag, der enstemmigt blev vedtaget her i Tinget i Marts Maaned 1931, idet der dengang blev givet den daværende Finansminister Bemyndigelse til at fastsætte en Bundrente, om jeg maa ud-

trykke mig saaledes, paa 4½ pCt. for Sta-tens Udlaan. Paa det Finanslovsforslag, der i Øjeblikket foreligger til Behandling her i Tinget, findes der opført som Laan af den Art, her er Tale om, et Beløb af ca. 37 Mill. Kr., men det er ikke hele denne Sum, der vil kunne ydes Rentenedsættelse for, idet en meget væsentlig Del af dette store Beløb allerede forrentes med en lavere Procent. De Laan, der er ydet forskellige Institutioner, og som er opført paa Finans-lovsforslaget, udgør godt 31 Mill. Kr., og til private er der ydet Laan til Beløb af godt 1⅓ Million. Endvidere er der til Grundforbedringsarbejder udlaant ca. 4¾ Mill. Kr.

Af de af mig først nævnte to Arter af Laan, altsaa til forskellige Institutioner og private, ydes en Rente, varierende fra 4 til højst 5 pCt., og med Hensyn til de 4¾ Mill. Kr. til Grundforbedringsarbejder er Renten 4½ pCt. For disse sidste Laans Vedkommende vil en Rentenedsættelse paa ¼ pCt. være af ikke ringe Betydning. Da de øvrige af mig nævnte Laan for de store Beløb, specielt de ca. 31 Mill. Kr., opføres med en Rentesats af 4—5 pCt., er det umuligt at udtale sig om, i hvilken Grad Rente-nedsættelsen her vil virke.

Ved Lovforslaget gives der nu Mini-steren Bemyndigelse til at inddrage Udlaan af Jordfonden under Lettelsen, hvad vi fra vor Side kun kan hilse med Tilfredshed. Ministeren gjorde ved Fremsættelsen op-mærksom paa, at han ud fra sit Standpunkt som Finansminister maatte fastholde Be-stemmelsen i § 2, at Renten af de af de nævnte Fonds og Institutioner udlaante Midler ikke kan sættes lavere end den effekte-tive Rente, som Staten maa betale af de til Midlernes Tilvejebringelse optagne Laan. Han tilføjede: Vil man gaa videre, det vil sige give direkte Statstilskud til de paa-gældende Laantagere, maa Rigsdagen selv tage Initiativet. Ministeren er for saa vidt gaet videre, idet det sidste Laan, han med Rette betegnede som meget fordelagtigt, kun kunde opnaas til en Rente af 4,38, medens han her gaar med til en Nedsæt-telse af Renten fra 4½ pCt. til 4¼ pCt.

Finansministeren tilføjede, at Staten ogsaa har enkelte andre Midler til Raadighed end dem, der skaffes til Veje ved Optagelse af Laan. Jeg forstaaer, at der ikke der vil opstaa Ulempe, fordi man er gaet dette Skridt videre. Men i Hovedsagen maa jeg anerkende, hvad Ministeren her siger, at han ikke, uden Rigsdagen bestemt udtaler Ønske derom, kan gaa bort fra det Princip, at Renten af de udlaante Midler ikke kan